

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá způsoby, jakými pedagogové a školní psycholog mohou přistupovat k jednotlivým žákům, kteří zažili úmrtí blízké osoby, zejména rodinného příslušníka. Teoretická část diplomové práce se zaměřuje na dosavadní výzkumy v oblasti prožívání ztráty a truchlení u dětí školního věku, a zejména upozorňuje na rizika spojená s necitlivým přístupem pedagogů, resp. školy, vůči žákům s touto zkušeností. Práce se zaměřuje na formulování principů senzitivního přístupu vyučujících v hodinách, kde se učitelé zaměřují na práci se žakovou osobností a hodnotový rozvoj v oblasti přístupu jedince k okolnímu světu, konkrétně v hodinách výchovy ke zdraví a výchovy k občanství. Dále se v teoretické části práce zaměřuje na kognitivní vývoj žáků a obecně dětský pohled na smrt jako na součást života, na kterou je třeba se nějakým způsobem připravit a vědět o úskalích, jež s sebou tato životní etapa nese. Empirická část je realizovaná formou individuálních rozhovorů s pedagogy obohacená o rozhovor se školním psychologem. Součástí rozhovorů je rozbor konkrétních učebních a studijních materiálů, jejich výhod i rizik. Cílem práce je formulovat principy senzitivního přístupu pedagogů vůči žákům, kteří zažili ztrátu blízké osoby. Výsledky práce ukazují, že přístup učitelů je ovlivněn především nepříjemným subjektivním pojetím, což má vliv na koncept smrti ve výuce. Zařazení tématu smrti do výuky učitelé konzultují se školním psychologem, což je jednou ze zajištěných podpor ze strany školy. V dalších případech se učitelé snaží výuku o smrti potlačit na minimum nebo se jí zcela vyhnout. Mezi další podporu ze strany školy se řadí především spolupráce se školním psychologem ve vztahu k žákovi, zohlednění známky ve výuce či individuální přístup k žákovi.

KLÍČOVÁ SLOVA

Ztráta, úmrtí, pedagogové, rizika, senzitivita, prožívání, zkušenost, truchlení